

РЕШЕНИЕ

№ 5767

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20211110166817 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с иск с правно основание **чл.411 ал.1 от КЗ**.

Ищецът твърди, че във връзка с реализирано на 08.03.2018г. пътнотранспортно произшествие /ПТП/, настъпило в района на гр. Добрич, е изплатил по застраховка "Каско" обезщетение за причинени имуществени вреди на увредения автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН в размер на 1640,45 лв. Посочва, че ПТП-то е настъпило по вина на водача, управлявал застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ и въпреки отправените покани до него, същия не е заплатил дължимата сума, ликвидационни разноски, както и законна лихва за забава от датата на подаването на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявения иск, оспорва механизма на ПТП описан в исковата молба и причинната връзка между настъпилото ПТП и вредите. Счита, че не е налице противоположност, прави възражение, че водачът на автомобила, застрахован при ищеца има изключителна вина за настъпване на ПТП, алтернативно – прави възражение за съпричиняване. Твърди необосновано завишаване на размера на определеното от ищеца обезщетение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност по реда чл. 235 от ГПК, намира за установено следното:

Относно иска по чл.411 ал.1 от КЗ

От разпоредбата на чл.411 ал.1 от КЗ се установява, че предпоставките за уважаване на предявения иск са: 1. настъпила суброгация на ищеца в правата на увреденото лице – 1) за което да е възникнало вземане по деликтно правоотношение на осн. чл. 45 ЗЗД; 2) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 3) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение и 2. причинителя на вредата да има сключен валиден застрахователен договор с ответника по застраховка „Гражданска отговорност” /ГО/.

С доклада по чл. 146 ГПК като безспорно между страните е отделено:

Валидно към 08.03.2018г. облигационно правоотношение по договор за имуществена застраховка „Каско” между собственика на автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН и ищцовото дружество.

Валидно към 08.03.2018г. облигационно правоотношение по договор за „Гражданска отговорност на автомобилиста” между собственика на автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ и ответното дружество.

Плащане на сумата от 1640,45 лв. за осъществяване на ремонт на автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН в доверен сервиз.

Ответникът оспорва механизма на ПТП и вината на водача на лек автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ, прави възражение за съпричиняване от страна на водача на л.а. „...“ с рег. № ТХ ... ХН.

За настъпилото ПТП е съставен двустранен констативен протокол от 08.03.2018г. Същия е частен писмен документ, подписан от водача на л.а. „О.К.“ с рег. № СА ... АВ, в който признава извънсъдебно вината си за причиняване на процесното ПТП.

Също така от заключението по САТЕ, което съдът цени като обективно и компетентно, се изяснява механизмът на настъпване на ПТП-то, а именно:

На 08.03.2018г., около 11:30 ч. автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН се движел по ул. „Без име“ с посока към ул. „Калиакра“ и на кръстовището с последната водачът предприел маневра за завой наляво, като е пропуснат от идващия от дясната му страна по ул. „Калиакра“ неизвестен товарен автомобил. В същия момент зад неизвестния товарен автомобил се движел лек автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ, като водачът предприел маневра за заобикаляне отдясно, при която траекторията му на движение се пресича с тази на автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН и настъпва стълкновение между тях.

Горният механизъм се потвърждава и от Протокол за ПТП, както и от показанията на св. В. В., водач на автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН, и св. С. Ш., водач на автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ.

Според чл. 25, ал. 1 ЗДвП Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Също така съгласно чл. 41, ал. 1 ЗДвП Пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна.

В случая видно от план за организация на движение, приложен по делото, а и от заключението на вещото лице по изготвената САТЕ е, че на процесния участък в посоката на движение на автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ е била налична само една пътна лента. Тоест, чрез отклоняването си надясно, за да заобиколи намиращо се пред него МПС, водачът

на автомобил „О.К.“ е извършил непозволена маневра. Независимо дали фактически е имало достатъчно отстояние да бъде заобиколен от дясната страна автомобилът, намиращ се пред С. Ш., юридически водачът на автомобил „О.К.“ не е следвало да излиза извън единствената лента за движение в посоката, в която се е движел, без да се убеди, че с действията си не създава опасност за движението. Още повече водачът на автомобил „О.К.“ е осъществил изпреварване от дясната страна на МПС, което заобикаля, в противоречие с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 ЗДВП.

Следователно, водачът на л.а. „О.К.“ с рег. № СА ... АВ е нарушил правилата за движение по пътищата, което е предизвикало процесното ПТП.

Заключението по СТЕ категорично установява, че е налице причинно – следствена връзка между механизма на ПТП, описан в исковата молба, както и описаните увреждания на автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН, на обща стойност от 1640,45 лв.

Заключението на експертизата, съдът кредитира като достатъчно ясно и обосновано, съответстващо и с показанията на свидетелите, които кореспондират с възприетото от вещото лице относно вредите и причинната връзка между тях и процесното ПТП.

Съобразно чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината при непозволено увреждане се предполага до доказване на противното, като в тежест на ответника е било да опровергае презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД, което по делото не е направено. Налице е и причинно следствена връзка между противоправното поведение на лицето управлявало лек автомобил л.а. „О.К.“ с рег. № СА ... АВ и настъпилите за л.а. „О.К.“ с рег. № СА ... АВ вреди, което се установява и от приетото като доказателство по делото заключение на САТЕ, където вещото лице проследявайки механизма на ПТП посочва, че същия е в причинно следствена връзка с констатираните при ищеца щети.

Т.е. с плащането на застрахователното обезщетение /стойността на услугата по възстановяване и отстраняване на щетите/ от страна на ищеца за него е възникнало по силата на закона суброгационно право спрямо причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ - ответника. Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил, и от размера на обезщетението, което третото лице като деликвент дължи съгласно чл. 45, ал. 1 ЗЗД на застрахования. Причинителят на вредите респ. неговия застраховател по ГО, не може да бъде задължен да плати повече, отколкото са задълженията на деликвента към увреденото лице, нито повече от платеното от самия застраховател.

Видно от заключението на САТЕ стойността на причинените щети на увредения автомобил към момента на процесното застрахователно събитие по средни пазарни цени за ремонт на автомобила с нови части е 1640,45 лв.

Според чл. 499 ал.2 пр. първо КЗ, при вреди на имущество обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинените вреди.

При определяне размера на дължимото обезщетение следва да се отчита уговорката между застрахования и застрахователя - чл.400 ал.1, ал. и ал.3 от КЗ . При положение, че друго не е уговорено се приема, че застрахователната сума е определена съгласно действителната стойност и следователно дължимото застрахователно обезщетение следва да се определи в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането, като не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност и действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е по пазарната му стойност. Макар и частите, които са повредени, в действителност да не са били нови към датата на настъпване на ПТП, няма как

да се вмени в задължение на застрахованото лице да намери части, със същата степен на използване и то ще е принудено да закупи нови и техният размер е неговата действителна вреда/.

В тази насока ВКС се е произнесъл и в Р № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о., решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о. на ВКС.

Конкретиката на случая сочи, че действителната стойност на увреденото имущество е 1640,45 лв. /заключение по САТЕ/ и до който размер ищецът има право да получи плащане по регресната претенция, при условие че е платил такова обезщетение.

В настоящия случай ищецът е заплатил обезщетение в размер на 1640,45 лв., съответно до същия е възникнало неговото суброгационно право.

По възражението за съпричиняване:

Съгласно чл. 50, ал. 1 ЗДвП На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.

Видно от план за организация на движение, приложен по делото, а и от заключението на вещото по изготвената САТЕ е, че ул. „Калиакра“, по която се е движил автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ е път с предимство, докато на ул. „Без име“, по която се е движил автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН е поставен знак стоп. Ето защо съдът намира, че с навлизането си в кръстовище по път с предимство водачът на автомобил „...“ също е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, като не е пропуснал движещия се по пътя с предимство л.а. „О.К.“ с рег. № СА ... АВ. Съгласно отговора на седма задача от назначената САТЕ водачът на автомобил „...“ е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП ако е изчакал преминаването на л.а. „О.К.“ през кръстовището и след това е извършил своята маневра за завой наляво. Така чрез своите действия и бездействия пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат като е създал условия и е улеснил неговото настъпване. Както се спомена по-горе от САТЕ се установява и че настъпилите вреди са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение и на водача на автомобил „...“. По тези съображения съдът намира, че в случая е налице съпричиняване от водача на автомобил „...“. Съдът на осн. чл. 51, ал. 2 ЗЗД определя процента на съпричиняване в размер на 50%, тъй като счита, че противоправното поведение на двамата водачи е способствало в еднаква степен за настъпване на процесното ПТП.

С оглед уваженото възражение за съпричиняване в размер на 50 % съдът намира, че така определеното обезщетение следва да се намали до сумата от 820,22 лв.

На осн. чл. 411 КЗ застрахователя по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. На съдът е служебно известно, че обичайният размер на ликвидационните разноски е 15 лв., като тази сума следва да се включи към уважената част от претенцията.

Следователно искът следва да бъде уважен до размера от **835,22 лв.**, с включени ликвидационни разноски и да бъде отхвърлен за сумата от 820,22 лв.

Относно разноските по производството:

Предвид изхода на делото, направеното своевременно искане от страна на ищеца и разпоредбата на чл.78 ал. 1 от ГПК, ответникът носи отговорността за заплащане на направените от ищецът разноски съответно на уважената част от иска.

Предявен размер: 1655,45 лв. Уважена част: 835,22 лв. Отхвърлена част: 820,23 лв.

Разноските направени в производството от страна на ищеца са, както следва: ДТ– 66,21 лв., депозит за АТЕ – 200 лв., депозит за свидетел – 30 лв., адвокатско възнаграждение– 415,05 лв. или общо 711,26 лв. или **358,85 лв.**, дължими от ответника.

Предвид изхода на делото и разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът носи отговорност за заплащане на направените от ответника разноси съответно на отхвърлената част от иска.

Разноските направени в производството от страна на ответника са, както следва: депозит за АТЕ – 300 лв., депозит за свидетел – 30 лв., юристконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определено от съда на осн. чл. 25 НЗПП или общо 480 лв. или общо **237,83 лв.**, дължими от ищеца.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА З.Д.Б.З. с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ... **ДА ЗАПЛАТИ** на **ЗАД „А.Б.“** с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ...,

- на основание **чл. 411, ал.1 КЗ** сумата **835,22 лв.**, представляваща неплатен размер на регресна претенция за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по имуществена застраховка „Каско“ относно автомобил „...“ с рег. № ТХ ... ХН, поради настъпило в района на гр. Добрич пътнотранспортно произшествие на 08.03.2018г. по вина на водача на автомобил „О.К.“ с рег. № СА ... АВ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.11.2021г. до окончателното ☐ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 835,22 лв. до пълния предявен размер от 1655,45 лв., като неоснователен.

- на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** разноските по делото в размер на **358,85 лв.**

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **З.Д.Б.З.** с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ... на основание **чл.78 ал.3 от ГПК** разноските по делото в размер на **237,83 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____